

כדורגל

קדקס בבז

על מה שאירע השבת על מגרש הכדורגל בבוז, במשחק בין מכבי תל-אביב לבית"ר תל-אביב, כותב שיינץ גלזר:

אפשר לחשוב שעד שהגיעה לארץ קבוצת ראדניצקי מיוגוסלביה, לא ידענו כאן בארץ בכלל כדורגל, ולא ידענו מי טוב ומי לא, ובכלל לא היתה לנו שום הבנה במקצוע, אבל מאז שבאו היוגוסלבים, מלאה העתידות שלנו מאמרים ורשימות וראיונות עם פטקוביץ' ועם שמטקוביץ', ועם כל אחד אחד מהם, וכל אחד נותן ציונים לשחקנים ולקבוצות, וכולם מבסוטים. עד שבאו היוגוסלבים, אמרו שהכדורגל שלנו שווה לפת, ושום בעוד עשרים שנה נגיע לדרגת הכדורגל האירופאי היום, אז יהיה טוב. באו היוגוסלבים ואמרו שבארץ יש קבוצות היכולות לשחק בכל ליגה ראשונה באירופה וכולם אומרים אמן.

אחר כך הם משחקים נגד מכבי חיפה, נותנים להם ששה גולים, וכותבים בעתונים שכמעט כל השחקנים של מכבי חיפה יכולים לשחק בליגה היוגוסלבית וכמה גם בנבחרת יוגוסלביה. עכשו אני כבר שמה באמת שניצחנו את ראדניצקי. תארו לכם

כדורגלנים מפתתרים מהגשם כדורבז בבאסה

מה היה אם היינו מקבלים מהם שישייה? הם עוד היו אומרים שגם אני יכול לשחק בנבחרת יוגוסלביה.

בסוף מסוגן יותר. השבת היינו צריכים לשחק נגד בית"ר תל-אביב. זאת אמנם קבוצה מהאחרונות בליגה, אבל ב" סבוב הקודם השארנו אצלם נקודה, וחזק מזה, דווקא אצל האחרונות בליגה היום יותר מסוכן מהשאלה הראשונה.

בשבת בבוקר קמתי, פתחתי את החלון וראיתי יורד מבול. נעשתי לי רע בלב כשנוכחתי שצריך לצאת ביום כזה למשחק. אשתי בכלל כמעט לא נתנה לי ללכת, אבל יש לה ברירה? לעבודה מוכרחים ל" כה. עד שהגענו אל מועדון אל מכבי כבר היינו רטובים כמו שופטים אחרי משחק בו ירקו עליהם הצופים, וטוב שהיינו צריכים ללבוש בגדי-אימון ולהחליף את הבגדים הרטובים. אבל ההצגה האמיתית התחילה רק במגרש באסה. הייתם גופלים מצחוק, לו הייתם רואים מה שהלך שם.

הגענו למגרש חשבתי שלא יהיה אף משוגע שיבוא לראות משחק כזה. אבל מתברר שלא חסרים כאלה. יש כאלה שבאים דחוק למשחקים כאלה, כדי לראות איך שושחקנים נופלים בבוז ולצחוק להם. האנשים עמדו בגשם, עם מעילי גשם ומט" ריות ועוד שילמו כסף בעד התענוג הזה. היינו בטוחים שלא יהיה משחק. המגרש היה כולו בוז. מה זה בוז? מי. הכל שלולית אחת גדולה, עד שראש הקבוצה הזהיר את השחקנים שמי שלא יודע לשחות לא יעלה לשחק. אבל השופטים התייעצו, ונכנסו להם לאמביציה להראות שהיהודים

הם כמו האנגלים, שומדבר לא איכפת להם חוץ מהכסף, ואמרו לנו לעלות למגרש. המגרש היה יותר מתאים להיות בריכת שחיה. היה נדמה לי שהפכתי פתאום לשח" קן כדורמים. עד שהגענו לקו האמצע כבר היינו מלאים בוז ומים. הקהל בעצמו לא ידע להחליט מה שהוא רוצה. חלק צעקו: לא לשחק! וחלק צעקו: לשחק! לשחק! כמה גם הלכו מכות בגלל זה.

בכל אופן השופט שרק והקרקס התחיל. כוס מים בכזב. תיכף ומיד נכנסו לנו מים לתוך הנעליים, ובחוץ היה מלא בוז. אבל יותר מאיתנו סבל הכדור. כששח" קן היה רץ אחרי כדור הוא היה רץ יותר מהר מהכדור. אבל אל תקנאו גם בשח" קנים. הכדור שיקר כל הזמן ואיראפטר היה לשחק כדורגל. זה בכלל היה משהו אחר. שחקני בית"ר דחקו מצטיינים בכדורבז. מה שחסר להם בטכניקה הם משלימים ב" ריצה בכזב. אבל גם לנו היו הרבה הד" דמנויות. אלא שראינו שאם המשחק ימשך, אנחנו כבר לא נחזור הביתה ברגל. או שנתקרה, או שנשבור רגל. למול של כולם נפצע הבלם של בית"ר אחרי כמעט חצי שעה של משחק, וכולם ראו שזה לא עניין. מה שהיה מצחיק הוא, שכאשר הוא נפל ושכב במים, כמעט מכוסה כולו במים, רץ אליו משהו להביא לו כוס מים. אחרי זה עלה חדשני, ראש איגוד השופ" טים והורה לבטל את המשחק. להגיד את האמת הייתי מבסוט. לא בגלל זה שפחדתי שנפסיד. אפילו אם היה אחד אפס לטובתנו היה כדאי להפסיק, כי זה לא כדורגל זה. אבל מה אני מבלבל לכם את המוח? המשחק היה רק עשרים רגע ואני כבר מספר עליו חצי שעה.

מוסדות

איפורציה מסגן

הידיעה אשר הופיעה בראשית החודש ב" שני יומונים ישראליים, דבר ועל המשמר, הפתיחה את עתונאי הספורט. הידיעה סיפרה כי נבחרת הכדורגל הישראלית הוזמנה ל" מפגש בינארצי על-ידי נבחרת הכדורגל של פולין. הסקופ, לו זכו שני היומונים, היה מושלם. הוא כלל את כל הפרטים, אשר איש מעתונאי הספורט של העתונים האחרים לא ידע אותם.

עתונאי הספורט, היודעים כי על מפגשים בינארציים מוסרים דוברי ההתאחדות לכדור" רגל במסיבה רשמית בנוכחות כל העתונים, התפלאו לדעת, מהיכן השיגו כתבי דבר ועל המשמר את הסקופ. הם מיהרו לטלפן אל אחד משני דוברי ההתאחדות, זלמן קלי" אוט איש מכבי, כדי לקבל ממנו אישור לידיעה. קליאוט, שלא ידע עדיין כי הידיעה פורסמה בשני העתונים השמאליים, הודיע לעתונאים כי אין ביכולתו לספר דבר מבלי להתייעץ בדובר השני, איש הפועל צבי ("האיש בעל הצלקת") ברים.

התאמה עם העסק. היה ברור כי היה זה צבי ברים, סגן היושב-ראש הבלתי- סימפטי של ההתאחדות לכדורגל, שהדליף את הידיעה לעתונים המקורבים לו. עתונאי הספורט לא עברו על הענין בשתיקה. זדושות הספורט החליט לא לפרסם עוד את שמו של ברים בשום הזדמנות שהיא. זקן עתונאי הספורט, בן-ציון פט, רתח במאמר שפירסם בהארץ: "מוסד כמו התאחדות ה" כדורגל אינו נכס של איוו אגודה או מפלגה, אלא קנין צבורי ואת הידיעות המעניינות יש להעביר בצורה נאותה לכל".

אהרון להב, כתב הספורט של דבר, שקיבל את הידיעה מברים, מסר אותה באותו ערב גם לחברו מעל המשמר, התגונן: "ברים לא סיפר לי שום דבר. במקרה האונתי לשיחת טלפון שלו, בה הודיע על קבלת המברק". אלא שהדוברים של התאחדות הכדורגל לא הרגישו כל צורך להתגונן: בגישה של מנהלי עסקים פרטיים בהחלט, הודיעו השבוע ברים וקליאוט: "מי שיוצר התאמה עמנו יקבל איפורמציה".

במסלול

נצחון לשושה

בקשה למשחקי-גומלין, שביקשה ה" קבוצה היוגוסלבית ראדניצקי נגד מכבי תל- אביב, נדחתה. מאחר ששני משחקים נוספים של הקבוצה האורחת התבטלו בגלל מוג" האויר, הסתיים ביקורה ללא רוחיים. . . . שלושה ימים אחרי שהחלה בלימודיה באוניברסיטת ניו-יורק, קצרה השחינית ה" ישראלית שושנה ריבנר נצחון ראשון בתח" רות שחיה נגד קולג' יריב, בהשיגה את המקום הראשון במשחה 150 יארד.

"דליה נעלמה", הודיעו כותרות העתונים השבוע. לעורכי הכותרות לא היה צורך בשום פירושים נוספים. הם ידעו כי הכותרת תהיה מובנת לרבבות קוראיהם. כי תוך שבועיים ימים, הפך השם דליה ללא כל תוספת לשם מוכר ברבים. לרבים הוא היה יותר משם — הוא הפך למושג. למעטים יותר הוא היה משהו שונה לגמרי — סיפור טראגי של נערה אומללה.

כי כאשר עקבו תושבי המדינה אחרי משפטו של אחד, ארנולד גטלן, הנאשם בהחזקת בית-בושת במכון העיסוי שלו, לא היה גטלן במרכז ההתענינות, אלא עדה אחת במשפטו — דליה ליטאי. היא לא היתה נאשמת, רק עדה, אף על פי כן נדמה היה כי משפט זה הפך משפטם שלה. המתענינים במשפט לא התענינו לדעת אם יצא גטלן אשם או אם יזוכה, אלא איוו משתי גירסאות עדותה של דליה היא נכונה, זו שניתנה על-ידיה במשטרה, בה אישרה את אשמתו של גטלן, או זו שנתנה בבית המשפט, בה הכחישה הכל. כי נערות

מלחמת העזמות

פני כהמישה חדשים כונסה ב" בית קפה בתל-אביב אסיפה מוזרה ומיוחדת במינה. הנאשמים היו רובם ככולם מגזן אחד: אנשי העולם התחתון, סרסורים לדבר עבירה ורועי זונות. אסף אותם אל בית הקפה אורח אחד, קצין משטרה לש" עבר. הוא דיבר אליהם לא כמפקד, אלא

הנאשם ארנולד גטלן, מומחה ל" עסוי, שופט נקודות איג" רוף מצוין וכתב ספורט (במרכז התמונה), הפך לדמות צדדית ובלתי חשובה במשפט בו הוא הנאשם, העביר את הבכורה לדליה.

העדה דליה ליטאי בשעת מתן עדות במשפטו של ארנולד גטלן הנאשם בהחזקת בית-בושת במכון העסוי. בעדותה הכחישה דליה את העדות שמטרה במשטרה בה אישרה את אשמתו של גטלן.